

Vedrana Rudan *Kako umrijeti bez stresa*

Go to...

Vratite mi Jugoslaviju

Ne kužim ovu frku oko Perkovića. Zašto bi ga Hrvatska morala izručiti Njemačkoj zbog zločina koji je on tamo, navodno, učinio prije Krista? Perkovića bi trebalo osuditi na smrt u Hrvatskoj zato što je Tuđmanu i kompaniji pomogao da dođu na vlast. To što je dao, ako je dao, smaknuti nekog Đurekovića, koga briga.

Da li je Đureković bio pošten i iskren drug koji drži datu riječ? Da jest radio bi u Jugoliniji, pokojnoj Jugoliniji, živio u društvenom stanu, imao pravo na zubara, u zgradi Jugolinije, liječnika, u zgradi Jugolinije, branio bi boje Jugolinije na radničkim igrama. Možda bi u nekoj disciplini osvojio zlatnu medalju. Te su se medalje kovale u Japanu. Da je Đureković samo marljivo učio i radio imao bi pravo i na povoljan kredit, izgradio bi vikendicu, na poslu bio osam sati, djeca bi mu se besplatno školovala, u slučaju frke liječio bi se u Americi... Vratite mi Jugoslaviju.

Sjećate li se? Pamтите li Jugoslaviju? Nije bilo droge. Nije bilo dvadesetosatnog radnog vremena. Trudnicama se nisu uručivali otkazi. Kriminalci su smjeli krasti i ubijati samo **izvan** Jugoslavije. Doduše, za vrijeme Jugoslavije u Rijeci je živio čovjek koji bi znao na cesti glasno zatuliti: "Druže Tito Josip Broz, Ive ti je gol i bos." Isti bi ga čas strpali u bajbokanu. Ne, ne, nikako ne, Jugoslavija nije

bila demokratska zemlja. U njoj nisi smio pjevati onu Velebitu a spominjati Titovo ime uzalud bio je zločin nad zločinima. Ipak, vratite mi Jugoslaviju.

Onaj Ive, to danas vidimo, bio je provokator i lažljivac, da danas živi u Hrvatskoj revidirao bi svoje antijugoslavenske stavove. Vratite mi Jugoslaviju.

U ono vrijeme imali smo drugove poput Perkovića koji su u ime Tita i Partije šetali svijetom i ubijali neprijatelje. A danas? Koga danas hrvatski perkovići diljem svijeta ubijaju u ime Hrvatske? Hrvatska gospoda perkovići danas u Hrvatskoj ubijaju Hrvate i Hrvatice u ime Hrvatske. Otkazima, krađama, predstečajnim nagodbama, kreditima u švicarcima, kreditima u eurima, kreditima u kunama...Vratite mi Jugoslaviju.

Sjećam se, naravno da se sjećam. Tito jest na Brijonima imao paunove, slonove, onoga papagaja i kadilak. Kad naš Sanader i ostali vidoševići povremeno pogledaju dokumentarac "Kako je u životu uživao zločinac Tito" mora da se valjaju od smijeha. Slon? Papagaj? Zebre? Tokarski stroj? Zlatni sat? Život u **državnim** vilama. Buahahahaha! Vratite mi Jugoslaviju!

Za vrijeme Tita američki predsjednici nisu smjeli u jugoslavenske luke slati svoje ratne brodove, neka ih jugoslavenski robovi peru. U Jugoslaviji nije bilo robova. Za vrijeme Tita američki predsjednik nije tražio da jugoslavenski građani ginu u njegovim ratovima. Za vrijeme Tita mi smo protestirali protiv američkog rata u Vijetnamu i palili američke zastave. Nismo šutjeli onako kako danas šutimo kad utorkom Obama bespilotnim letjelicama ubija djecu u Pakistanu. Za vrijeme Tita američki predsjednik nije bio jugoslavenski predsjednik. Vratite mi Jugoslaviju.

Istina jest da je u mojoj pokojnoj domovini pio Kraljević Marko ali je i Šarcu vode davao. U mojoj umlaćenoj zemlji mi doduše nismo učili da je čovjek nastao kresanjem Adama i Eve ali smo učili da treba ljubiti bližnjega svoga. Ne ga klati, ne ga protjerati, ne ga mrziti do sudnjega dana. U pokojnoj zemlji, samo je u mom srcu živa, nikad mi nije palo na pamet da ću jednom živjeti u ovome u čemu živim danas. Živim u karikaturi od države a moji mi gospodari svakoga dana poručuju, tko ne krade državu osiromašuje obitelj.

VRATITE MI JUGOSLAVIJU!